

Intervenen el **PRESIDENT** (necessitat de recórrer als arxius estrangers per a l'estudi de la nostra història quan s'entronca amb la general), i els Srs. **F. MASPONS** i **ANGLASELL** (es refereix a la situació d'Espanya a la mort de Carles II, com a cruïlla de les influències europees: Catalunya era un element de discòrdia, que el Regent volgué aprofitar contra Alberoni, que representava ja un intent hispànic de reacció antifrancesa), **A. GALÍ** (l'arrelament sobtat de la Nova Planta es deu a la mateixa caducitat de les Constitucions medievals) i **J. IGLÉSIES** (caldría estudiar la mentalitat catalana d'abans del 1714). — **R. ALBERT** i **LLAURÓ**, Secretari.

21 juny 1951: Llengua i Literatura. — Presideix el Sr. **PERE BOHIGAS**.

El Sr. **CARLES RIBA** presenta la seva comunicació sobre *Dues traduccions de Sòfocles*. Parteix de la publicació de les set tragèdies d'aquell escriptor grec en una doble versió: l'una en vers, l'altra en prosa. Aquesta darrera vol explicar el contingut parafraçant-lo, mantenint un mínim suficient del poder de produir efectes. Perquè tota gran poesia traduïda produeix efectes i influeix. Cita els Salmos i la Bíblia en general, Shakespeare, etc. En la traducció en vers el traductor aspira a presentar el contingut amb una forma que substitueixi l'original, anàloga en la seva economia, en el seu to, en el seu moviment i en la relació dels seus elements. Fa remarcar que establir diferències entre prosa i vers és difícilíssim. Un primitiu esbós en prosa és de gran utilitat al traductor per a la seva interpretació en vers. En canvi, posar a punt l'esbós per a la traducció en prosa, recordant el vers, confessa el comunicant ésser difícilíssim. Cal també que el traductor tingui en compte el caràcter sacre de la tragèdia grega i l'artifici extern. Per això imita els metres quantitius de les parts parlades, fent ús de les possibilitats del català per a formar esquemes iàmbs, troqueus, etc., sense forçar l'idioma. Quant a les parts líriques, usa ritmes lliures o lliures combinacions de vers sillàbic, mantenint les degudes simetries. Ha intentat — diu — una aproximació per dins amb correspondència amb l'època moderna, tensa i angoixada per qüestions semblants a les que formen la temàtica de la tragèdia grega. — **CARME BOYÉ**, Secretari.